

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 4. marta 2021. godine
Br. ref.: RK1721/21

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI 132/19

Podnosilac

Kosova Energetska korporacija (KEK)

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda ARJ-UZVP.br.72/2018
od 16. aprila 2019. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela Kosovska Energetska Korporacija (KEK) (u daljem tekstu: podnositeljka zahteva), koju zastupa Jusuf Gerguri, pravnik.

Osporena odluka

2. Podnositeljka zahteva osporava ustavnost presude [ARJ-UZVP.br.72/2018] Vrhovnog suda od 16. aprila 2019. godine, koju je primila 6. maja 2019. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su, prema navodima podnositeljske zahteva, povređena njena prava i slobode zagarantovane članovima 3. [Jednakost Pred Zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 46. [Zaštita imovine], 54. [Sudska zaštita prava] i članom 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 21. stav 4. i članu 113. stavovi 1. i 7. Ustava, članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon), kao i na pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 19. avgusta 2019. godine, podnositeljka je podnela zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 20. avgusta 2019. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Bajrama Ljatifija za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Bekim Sejdiu (predsedavajući), Selvete Gërxhaliu-Krasniqi i Gresa Caka-Nimani (članovi).
7. Dana 6. septembra 2019. godine, Sud je obavestio podnositeljku o registraciji zahteva, ovim obaveštenjem Sud je od podnositeljke tražio da priloži kopiju potvrde kada joj je uručena presuda [ARJ-UZVP.br.72/2018] Vrhovnog suda od 16. aprila 2019. godine.
8. Dana 6 septembra 2019 godine, Sud je u skladu sa zakonom poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
9. Dana 19. septembra 2019. godine, podnositeljka zahteva je priložila Sudu potvrdu o uručenju presude [ARJ-UZVP.br.72/2018] Vrhovnog suda, sa datumom uručenja od 6. maj 2019. godine.
10. Dana 3. februara 2021. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

Upravni (vansudski) postupak

11. Dana 13. marta 2013. godine, podnositeljka zahteva podnelo je Direkciji za geodeziju i katastar opštine Mitrovica, zahtev za upis nekoliko nepokretnosti, između ostalih i nepokretnosti sa brojem parcela br. 1413, br. 1415, br. 1416 i br. 1837/1, KZ-Mitrovica.
12. Dana 21. maja 2015. godine, Direkcija za geodeziju i katastar je rešenjem [br. 17922/14] delimično prihvatila zahtev podnositeljke zahteva na način da je zahtev za upis pojedinih parcela prihvaćen dok zahtev za upis katastarskih parcele br. 1413., 1415., 1416. i 1837., odbijen iz razloga jer objekti koji su predviđeni za izgradnju na spornim parcelama nisu izgrađeni kako je bilo uslovljeno odlukom vlade Kosova br. 12/168 od 29.01.2014. god. Protiv ovog rešenja, podnositeljka zahteva je podnelo žalbu Katastarskoj agenciji Kosova.
13. Dana 5. novembra 2015. godine, Katastarska agencija Kosova je rešenjem [br. 03/2150/15] odbila, kao neosnovanu, žalbu podnositeljke zahteva i potvrdila rešenje [br. 17922/14] Direkcije za geodeziju i katastar opštine Mitrovica od 21. maja 2015. godine. Katastarska agencija Kosova je u rešenju navela da je nakon izlaska geometara na teren, utvrđeno je da nema postavljenih energetske uređaja na spornim parcelama, stoga, kao posledica ovoga nije moguće izvršiti upis prava na korišćenje spornih parcela na 99 godina kako je to bilo predviđeno odlukom Vlade Kosova br. 12/168 od 29.01.2014. god.

Upravni postupak (upravni spor)

14. Dana 24. novembra 2015. godine, podnositeljka zahteva podnela je tužbeni zahtev Osnovnom sudu u Prištini-Odeljenje za upravne sporove, kojim je tražila da se ponište rešenje [br. 17922/14] Direkcije za geodeziju i katastar i rešenje [br. 03/2150/15] Katastarske agencije Kosova.
15. Dana 18. oktobra 2017. godine, Osnovni sud u Prištini je presudom [A. br. 2017/2015] odbio, kao neosnovan, tužbeni zahtev podnositeljke zahteva i potvrdio rešenje [br. 17922/14] Direkcije za geodeziju i katastar i rešenje [br. 03/2150/15] Katastarske agencije Kosova. U obrazloženju presude stoji, "tužitelj nije ispunio uslove za upis gore navedenih Katastarski parcela, ovo iz činjenice da u iste nisu postavljeni Energetska postrojenja , uslov i kriterijum prema kome je pravo složnosti, korišćenja kao i druga imovinska prava za 99 (devedeset i devet) godina, zasnovano na Odluci Vlade Kosova br. 12/168, od datuma 29.01.2014 godine. U smislu navedenih odredbi Zakona br. 2002/5 o Osnivanju Registra za Prava na Nepokretnu Svojину, br.2002/5, odnosno članu 3 stav 3.4 istog zakona, tužitelj nije ispunio uslove za zahtevani upis prava na nepokretnu imovinu".
16. Dana 13. novembra 2017, podnositeljka zahteva je izjavila žalbu Apelacionom sudu protiv presude [A. br. 2017/2015] Osnovnog suda u Prištini od 18. oktobra 2017. godine., "zbog Osnovnih kršenja odredbi ZPP Nepotpuno i pogrešno utvrđivanje činjeničkog stanja, i Pogrešna primena materijalnog prava".

17. Dana 19. Septembra 2018. godine, Apelacioni sud je presudom [AA.br.547/2017] odbio, kao neosnovanu, žalbu podnositeljke zahteva i potvrdio presudu [A. br. 2017/2015] Osnovnog suda od 18. oktobra 2017. godine.
18. Dana 8. oktobra 2018, podnositeljka zahteva je podnelo Vrhovnom sudu zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke protiv presude [A. br. 2017/2015] Osnovnog suda u Prištini i presude [AA.br.547/2017] Apelacionog suda, “*zbog kršenja odredbi postupka i kršenja primena materijalnog prava*”.
19. Dana 16. aprila 2019. godine, Vrhovni sud je presudom [ARJ-UZVP. br. 72/2018] odbacio kao neosnovan zahtev podnosioca za vanredno razmatranje presude Apelacionog suda i Osnovnog suda.

Navodi podnosioca

20. Podnositeljka zahteva navodi da su njoj osporenim presudom Vrhovnog suda povređena prava zagantovana članovima 3. [Jednakost Pred Zakonom], 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], 46. [Zaštita imovine], 54. [Sudska zaštita prava] i članom 102. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava.
21. Podnositeljka zahteva takođe navodi “*da redovni sudovi nisu postupili shodno zakonskim odredbama koje uređuju stvar: [Imovinska prava energetske preduzeća], poglavlje VIII Zakona o Energiji br. 03/L – 184 od 04. oktobra 2010. god., odnosno člana 24. stavovi 1. i 2..*”
22. Podnositeljka u suštini obrazlaže povredu gore pomenutih članova Ustava navodeći povredu, “*Zakon o Energiji od 2010. god., odnosno član 24. stavove 1. i 2. i član 2. stav 1. pod stav 1. 11.*”
23. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da,

“I. DA PRPGLASI zahtev prihvatljivim;

II. DA USTANOVI da je bilo povrede prava garantovanih Ustavom Republike Kosovo, članom 3. [Jednakost pred zakonom], članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje], članom 54. [Sudska zaštita prava], u vezi sa članom 102., stav 5. [Opšta načela sudskog sistema] Ustava, sa članom 46. Ustava Kosova u vezi zaštite imovine kao i sa članom 24. stavovi 1. i 2., članom 2., stav 1., pod stav 1. 11. Zakona o Energiji br. 03/L – 184;

III. DA USTANOVI da je zahtev za vanredno ponovno razmatranje sudskih odluka od 10.10.2018. god. podnositeljke zahteva – tužilje, podnetog protiv presude Vrhovnog suda Kosova u Prištini ARJ – UZVP. br. 72/2018 od 16.04.2019. god. osnovan;

IV. DA PROGLASI nevažećom presudu Vrhovnog suda Kosova u Prištini ARJ – UZVP. br. 72/2018 od 16.04.2019. god.;

V. DA VRATI presudu ARJ – UZVP. br. 72/2018 od 16.04.2019. god. Vrhovnog suda Kosova na ponovno razmatranje”.

Relevantne zakonske odredbe

**Zakona br. 2002/5
O osnivanju Registra za Prava na Nepokretnu Imovinu
od 17 oktobra 2002 godine
[...]**

**Član 3.
Upis prava na nepokretnosti**

[...]

3.2 Podnosilac zahteva za upis prava na nepokretnu svojinu, priložiće zahtevu potrebnu dokumentaciju koja podržava prava na nepokretnu svojinu, kao što je određeno primenjivim zakonom i shodno članu 3.7 ovog zakona.

[...]

3.7 Bez prejudiciranja člana 1.2 (b) UMNİK-ove Uredbe br. 1999/23 (o osnivanju direkcije za stabmena i imovinska pitanja i komisije za stambene i imovinske zahteva) OKK upisat će pravo na nepokretnu svojinu u registar za koju nadležni sud daje odgovarajući pismeni dokument OKK-u za registraciju prava na nepokretnu svojinu u registar.

**Administrativno Uputstvo
br. MJS 2004/03
O sprovođenju zakona o osnivanju registra,
prava na nepokretnu
od 31 marta 2004 godine
[...]**

**Član 5.
Zakonske osnove o registrovanju**

5.1 Registracija jednog prava nad nepokretnom imovinom može se zasnivati na:

- i. Validnim dokumentima, kompetentnog organa (suda ili administracije).
- ii. Konačnoj odluci nadležnog suda.
- iii. Osnovu zakonske transakcije koja je u skladu sa odredbama zakona na snazi.

**ODLUKA
Vlade Republike Kosova
Br.12/168
od 29.01.2014 godine**

[...]

1. *Energetskim proizvođačima da se daje formalno pravo servituta, korišćenje ili imovinska prava za 99 (devedeset devet) godina, u imovinama gde Energetska Preduzeća su postavili Energetska postrojenja, imovina za koja nisu osigurali formalno imovinsko pravo u skladu sa zakonodavstvom u snazi.*
2. *Imovinska prava koja su data Energetskim Proizvođačima prema zakonu Energetike, pre nego što se upisu u Opštinske Katastarske Kancelarije, treba se pripremiti elaborat katastarske izmjere za one katastarske jedinice u kojima se nalaze Energetska postrojenja.*
3. *Katastarska merenja koja će odrediti krajnju granicu parcele na kojoj se nalazi postrojenje ili energetski objekat koji obezbeđuje normalno i redovno korišćenje Energetskog postrojenja moraju biti u skladu sa važećim katastarskim zakonodavstvom (administrativna uputstva i okviri za praktični rad) i drugim važećim zakonodavstvom.*
4. *Opštinskim katastarskim kancelarijama se preporučuje da razmatraju sve zahteve Energetskih Preduzeća i da registruju njihova prava kako je definisano prema važećim zakonodavstvu.*
5. *Odluka stupa na snazi na dan potpisivanja.*

Ocena prihvatljivosti zahteva

24. Sud prvo ispituje da li je zahtev ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom o radu.
25. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] u vezi sa stavom 4. člana 21. [Opšta načela] Ustava, koji propisuju:

Član 113. Ustava
[Jurisdikcija i ovlašćene strane]

„1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom“.

[...]

Član 21. Ustava
[Opšta načela]

[...]

4. Ustavom utvrđena prava i osnovne slobode važe i za pravna lica, onoliko koliko su izvodljiva.

26. Sud u nastavku razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što je propisano u Zakonu. U tom smislu, Sud se poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47.
[Individualni zahtevi]

„1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.“

Član 48.
[Tačnost podneska]

"Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori."

Član 49.
[Rokovi]

„Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku... ”

27. Sud pre svega primećuje da u skladu sa stavom 4 člana 21 Ustava, podnositeljka zahteva ima pravo da podnese ustavnu žalbu, pozivajući se na navodne povrede njegovih ustavnih prava i sloboda, koji važe i za pojedince i za pravna lica (vidi slučaj Ustavnog suda Republike Kosova br. KI41/09, podnosilac zahteva: Univerzitet AAB-RIINVEST L.L.C., Priština protiv Vlade Republike Kosova, rešenje o neprihvatljivosti od 3. februara 2010. godine).
28. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnositeljka zahteva podnela zahtev u svojstvu ovlašćene strane, osporavajući akt javnog organa, odnosno presudu [ARJ-UZVP. br. 72/2018] Vrhovnog suda od 16. aprila 2019. godine, jasno navodeći članove Ustava za koje smatra da su prekršeni, nakon iscrpljenja svih pravih sredstava propisanih zakonom. Podnositeljka zahteva je isto tako naglasila prava i slobode za koje tvrdi da su povređene, u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokom koji je propisan u članu 49. Zakona.

29. Međutim, Sud takođe razmatra da li je podnositeljka zahteva ispunila uslov prihvatljivosti utvrđen u pravilu 39 (2) Poslovnika, koje propisuje:

“(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju”.

30. Sud prvo primećuje gore navedeno pravilo, zasnovano na sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP) i Suda, omogućava poslednje navedenom da proglasi zahteve neprihvatljive iz razloga koji se odnose na meritum slučaja. Tačnije, na osnovu ovog pravila, Sud može da proglasi zahtev neprihvatljivim na osnovu i nakon ocene njegovog merituma, odnosno ako isti smatra da je sadržaj zahteva očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu 2 pravila 39 Poslovnika.
31. Na osnovu sudske prakse ESLJP-a, ali i Suda, zahtev se može proglasiti neprihvatljivim kao „očigledno neosnovan“ u celini ili samo u odnosu na određeni navod koji zahtev može sadržati. S tim u vezi, tačnije je nazivati ih „očigledno neosnovanim navodima“. Poslednje navedeni, na osnovu sudske prakse ESLJP-a, mogu se svrstati u četiri različite grupe: (i) navodi koji se kvalifikuju kao navodi „četvrtog stepena“; (ii) navodi kategorisani kao „očigledni ili evidentni nedostatak povrede“; (iii) „nepotkrepljeni ili neobrazloženi“ navodi; i na kraju, (iv) „konfuzni i nejasni“ navodi. (Vidi: tačnije za koncept neprihvatljivosti na osnovu zahteva ocenjenog kao „očigledno neosnovan“ i specifičnosti gore pomenutih četiri kategorija navoda kvalifikovanih kao „očigledno neosnovani“, Praktični vodič ESLJP-a o Uslovima prihvatljivosti od 31. avgusta 2019. godine; Deo III. Neprihvatljivost merituma, A. očigledno neosnovani navodi, stavovi 255 do 284).
32. U kontekstu ocene prihvatljivosti zahteva, odnosno, ocenjujući da li je zahtev očigledno neosnovan na ustavnim osnovama, Sud će se prvo podsetiti na suštinu slučaja sadržanu u ovom zahtevu i na odgovarajuće navode podnosioca zahteva, u čijoj će oceni, Sud primeniti standarde sudske prakse ESLJP-a, u skladu sa kojima je, prema članu 53. [Tumačenje odredaba ljudskih prava] Ustava, dužan da tumači osnovna prava i slobode zagarantovana Ustavom.
33. Sud podseća da podnositeljka zahteva tvrdi da su njoj osporenim odlukom povređeni, (i) član 3. [Jednakost Pred Zakonom], član 31. [Pravo na Pravično i Nepriistrasno Suđenje], član 54. [Sudska zaštita prava] i član 102. [Opšta načela sudskog sistema], (ii) član 46. [Zaštita imovine] Ustava.
34. Sud primećuje da podnosilac zahteva ponavlja iste argumente koje je podneo u postupcima pred Direkcijim za geodeziju i katastar opštine Mitrovica i Katastarska agencija Kosova kao i redovnim sudovima, da se Vrhovni sud bavilo ovim pitanjem, tako da će Sud u narednim stavovima dodatno razraditi postupke pred redovnim sudovima.
35. Kada su u pitanju gore navede povrede prava zagarantovanih članom 3., 31., 46., 54 i 102. Ustava, Sud podseća da prema dobro uspostavljenoj praksi ESPLJ sud proglašava predstavku neprihvatljivom kao očigledno neosnovanu u skladu sa kriterijumom (iii) „nepotkrepljeni ili ne obrazloženi“ navodi kada se ispuni jedan od dva karakteristična uslova i to:

- a) kada podnosilac zahteva jednostavno navede jednu ili više odredaba Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način one prekršene, osim ukoliko je na osnovu činjenica i okolnosti predmeta to sasvim očigledno (Vidi: u tom smislu, slučaj ESLJP-a *Trofimchuk protiv Ukrajine (odluka)* br 4241/03 od 31. maja 2005 godine, takođe vidi *Baillard protiv Francuske (odluka)*) br 6032/04 od 25. septembra 2008 godine);
- b) kada podnosilac zahteva propusti ili odbije da predoči materijalne dokaze kojima bi potkrepio svoje navode (to naročito važi za odluke sudova ili drugih domaćih vlasti), osim ukoliko postoje izuzetne okolnosti koje su van njegove kontrole i koje ga sprečavaju da to učini (npr. ako zatvorske vlasti odbiju da predoče Sudu dokumente iz spisa predmeta zatvorenika o kome je reč) ili ako Sud sam ne odredi drugačije.

(i) Što se tiče navodne povrede prava zagaranovanih članom 3. [Jednakost Pred Zakonom], članom 31. [Pravo na Pravično i Nepristrasno Sudeње], članom 54. [Sudska zaštita prava] i članom 102 [Opšta Načela Sudskog Sistema] Ustava

- 36. U konkretnom slučaju podnositeljka zahteva samo navodi povredu članova 3, 31, 54 i 102 Ustava ali istu ne obrazlaže niti objašnjava kako je do povrede ovih članova došlo.
- 37. Stoga Sud konstatuje da što se tiče ovih navoda podnositeljke o povredi prava zagaranovanih članom 3, 31, 54 i 102 Ustava, Sud konstatuje da ovaj deo zahteva treba proglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovanu jer se ovi navodi kvalifikuju se kao navodi koji spadaju u kategoriju (iii) „nepotkrepljeni ili ne obrazloženi“ navodi jer je podnosilac zahteva jednostavno naveo jednu ili više odredaba Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način one prekršene. Prema tome, isti su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

(ii) Što se tiče navoda o povredi člana 46. Ustava

- 38. Imajući u vidu navode podnositeljke zahteva koji se odnose na pravo na imovinu, Sud nalazi da je Vrhovni sud [presudom ARJ-UZVP. br. 72/2018] utvrdilo da je zbog neispunjavanja obaveza predviđenih Odlukom Vlade Kosova br. 12/168, od 29. januara 2014 godine nije bilo moguće izvršiti upis prava podnositeljke zahteva na korišćenje spornih parcela na period od 99 (devedeset devet) godina.
- 39. Sud takođe primećuje da je što se tiče navoda podnositeljke zahteva vezano za pravo na imovinu, Vrhovni sud je dao odgovor podnositeljki obrazlažući da je odlukom Vlade odlučeno (i) da se Energetskim Preduzećima dato pravo servituta, korišćenje ili ostala imovinska prava za 99 (devedeset devet) godine, i to za imovine gde su Energetska Preduzeća postavili Energetska postrojenja; (ii) da nakon izlaska geometra na teren konstatovano je da na spornim parcelama nisu stavljeni Energetska postrojenja; i da (iii) kao rezultat toga nije bilo moguće da se izvrši upis prava na korišćenje spornih parcela na period od 99 godine, na

osnovu odluke Vlade Kosova, [br. 12/168 od 29. Januara 2014 godine], jer nije ispunjeni uslovi za registraciju prava na nepokretnu imovinu u smislu odredbi Zakona br.2002/05 i Administrativnog Uputstva br. 2004/3.

40. S tim u vezi, Sud nalazi da su shodno relevantnoj zakonskoj regulativi kao i samom sadržaju odluke vlade [br. 12/168], redovni sudovi a posebno Vrhovni sud utvrdili da je podnositeljka zahteva zbog neispunjavanja uslova predviđenih odlukom vlade propustili zakonske uslove za registraciju prava na spornoj imovini.
41. Sud podseća da član 46. Ustava i član 1. Protokola br. 1 EKPLJ ne garantuju pravo na sticanje imovine (vidi: *Van der Mussele protiv Belgije*, stav 48, presuda ESLJP-a od 23. novembra 1983. godine; *Slivenko i ostali protiv Litvanije*, stav 121, presuda ESLJP-a od 9. oktobra 2003. godine).
42. Dalje, podnosilac zahteva može navesti povredu člana 46. Ustava samo u meri u kojoj se osporene odluke odnose na njegovu "imovinu"; u značenju ove odredbe "imovina" može biti "postojeća imovina", uključujući i potraživanja, na osnovu kojih podnosioci zahteva mogu pretendovati na "legitimno očekivanje" da će dobiti efektivno uživanje nekog vlasničkog prava.
43. Ne može se reći da bilo kakva "legitimna očekivanja" nastaju tamo gde postoji spor oko pravilnog tumačenja i primene unutrašnjeg prava i tamo gde su podnesci podnosioca predstavke naknadno odbačeni od nacionalnih sudova (vidi: *Kopecký protiv Slovačke*, stav 50, presuda ESLJP-a od 28. septembra 2004. godine).
44. Stoga sud konstatuje da što se tiče ovih navoda podnosioca o povredi prava zagarantovanih članom 46 [Zaštita imovine] Ustava, Sud konstatuje da ovaj deo zahteva treba proglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovanu jer se ovi navodi kvalifikuju se kao navodi koji spadaju u kategoriju (iii) „nepotkrepljeni ili ne obrazloženi“ navodi jer je podnosilac zahteva jednostavno naveo jednu ili više odredaba Konvencije ili Ustava, ne objašnjavajući pritom na koji su način su samom podnosiocu zahteva povređena niti je predočio materijalne dokaze kojima bi potkrepio svoje navode o povredi prav na imovinu. Prema tome, isti su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

Zaključak

45. Stoga sud konstatuje da što se tiče ovih navoda podnosioca o povredi prava zagarantovanih članom 3., 31., 46., 54 i 102 Ustava, Sud zaključuje da zahtev u celosti treba proglasiti neprihvatljivim kao očigledno neosnovanu jer se ovi navodi podnosioca kvalifikuju se kao navodi koji spadaju u kategoriju (iii) „nepotkrepljeni ili ne obrazloženi“. Prema tome, isti su očigledno neosnovani na ustavnim osnovama, kao što je propisano u stavu (2) pravila 39 Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 20. i 47. Zakona i pravilom 39 (2) Poslovnika, dana 3. februara 2021. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

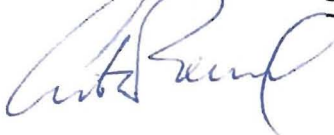
- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovo rešenje stranama;
- III. DA OBJAVI ovo rešenje u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ovo rešenje stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Bajram Ljatifi

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi